

динъгласъ? — Тонътъ, силата и звучността. — Тонътъ, който прави гласа високъ или нисъкъ, зависи отъ по-многото или отъ по-малкото трептения на секунда, именно тонътъ е толкозъ по-високъ, колкото броятъ на трептенията въ една секунда сѫ по-много, и толкозъ по-нисъкъ, колкото броятъ на трептенията е по-малъкъ. Силата която прави гласътъ по-силентъ и по-слабъ зависи отъ голѣмината на размаха или на трептенията на раздрусанитъ частици. Звучността е особито качество придавано на гласа отъ музикалниятъ инструментъ или особитъ наредъ, отреденъ за туй. Съ помощта на туй качество, два звука отъ единъ тонъ и еднаква сила, могатъ да са различаватъ единъ отъ други.

1107. По кой начинъ музикалнитъ гласове са различаватъ единъ отъ други и какво название даватъ на реда отъ тъзи гласове? — Музикалнитъ гласове са различаватъ по относителното число на трептенията и тѣхниятъ редъ образува нѣколко послѣдователни гамми (лѣствици).

1108. Отъ колко главни гласове са съставя всѣка гамма? — Отъ седемъ: ут или до, ре, ми, фа, сол, ла, си,

Относителното число на трептенията въ гаммата ут е слѣдующето:

ут	ре	ми	фа	сол	ла	си	ут	октава
1	9	5	4	3	5	15		
	—	—	—	—	—	—	2	

или 24 27 30 32 36 40 45 48 въ цѣли броеве.

Въ парижката опера употребяватъ камертонъ ла отъ гаммата наречана ут₃.

Вионочельтъ и фортелианото съ шестъ октава иматъ най-ниския си ут отъ 66 трептения въ секундата, и ето числото на трептенията на тъзи гамма ут₂:

ут	ре	ми	фа	сол	ла	си	ут	октава
66	74	82	88	99	110	124	132.	

Най-високото ут у фортелианото съ 6 октава прави 2112 трептенията въ секундата, то са наречи ут₅.

Человѣческото ухо може да различава тонове, на които броятъ на трептенията са измѣнява отъ 15